

SENTÈNCIA 2000-19 DE 16 DE MAIG DE 2000

CONCESSIÓ. Contracte pel qual el Comú adjudica a un particular la concessió d'un local destinat a fotografia en un immoble comunal. INTERPRETACIÓ DE LES CLÀUSULES. De conformitat a la seva literalitat i al seu sentit.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Secció administrativa de la Batllia, en la sentència 99.84, de 24 de novembre de 1999, va desestimar la demanda interposada per F.M., S.L. contra la desestimació tàcita, per part de l'Hble. Comú d'Encamp, de la sol·licitud presentada el 26 de març de 1999 de que la corporació fes respectar a S. la normativa en matèria d'obertura de comerços així com l'exclusiva comercial conferida en matèria de venda o prestació de serveis fotogràfics.

2.- Contra la sentència citada, la representació processal de la demandant va interposar recurs d'apel·lació que tingué entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 28 de gener de 2000, al·legant que la sentència de la Batllia infringia l'esperit de l'acord subscrit entre F.M., S.L. i el Comú, el 20 de maig de 1998, pel qual el primer gaudia de l'exclusiva de l'exercici de l'activitat de fotografia en tot l'edifici comunal, que havia d'entendres estesa a les immediacions del mateix.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, de l'anterior escrit se'n donà trasllat a la representació del Comú, que el va contestar el 16 de febrer de 2000, demanant la confirmació de la sentència, en la mesura que l'exclusiva derivada del conveni només es refereix a l'edifici comunal i no es pot estendre en el sentit que demanen els apel·lants.

4.- La vista oral tingué lloc el dia 16 d'abril de 2000 i en ella les parts van fer les manifestacions més adients a llurs interessos, quedant posteriorment les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquesta segona instància es redueix a determinar que la interpretació que la sentència apel·lada fa del conveni subscrit entre l'apel·lant F.M., S.L. i l'Hble. Comú d'Encamp el 20 de maig de 1998 és ajustada al Dret o no.

Convé recordar que F.M., S.L. té adjudicada la concessió d'un local destinat a botiga de fotografia, d'una superfície de 21,50 m2 en l'immoble comunal del Grau Roig, i que iniciada l'explotació, S., que és una empresa vinculada al Comú, ha instal·lat una caseta de fusta, a peu de pistes, en la que ven, entre altres coses, productes de fotografia.

La tesi de la part apel·lant, no compartida per la sentència, és que de les clàusules del conveni de 20 de maig de 1998 es desprèn que l'exclusiva que F.M., S.L. té atribuïda per la venda de productes de fotografia no se circumscriu a l'edifici comunal sinó que s'estén a les immediacions exteriors de l'edifici i el Comú hauria de fer respectar-la, obligant a S. a tancar la instal·lació abans citada.

El pacte vuitè del contracte, en el seu segon paràgraf, atribueix a F.M., S.L. el dret a exercir, de forma exclusiva i excloent, l'activitat de fotografia en tot l'edifici comunal del Grau Roig, exclusiva que, com diu el pacte, el Comú d'Encamp farà respectar a tot altre ocupant de l'edifici comunal on se situa el local durant tota la concessió, així com a la societat S.

La interpretació que proposa la part apel·lant, de que la voluntat dels qui van signar el contracte era la de que els drets d'exclusiva s'estenguessin a tota l'estació d'esquí és contrària a la literalitat del conveni i va contra el principi de que els contractes s'han d'interpretar segons el sentit de les seves clàusules. A més, si fos acceptat introduiria factors d'inseguretat a l'hora d'aplicar-lo en la mesura que no se sabia fins a quina extensió de l'exterior de l'edifici arribaria el dret d'exclusiva que protegeix el contracte. Per tant, l'obligació del Comú de fer respectar l'exclusiva a la que es refereix el seu pacte vuitè se circumscriu a l'edifici i no a l'exterior del mateix, la qual cosa determina la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència.

Tercer.- No es fa cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, ha decidit desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de F.M., S.L. contra la sentència de la Secció administrativa de la Batllia, número 99-84, de 24 de novembre de 1999, que es confirma, sense fer pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.